

εἰσέτι ἀδιασάφηνον. Ἰδιαιτέρως ὁ ὀρισμὸς τοῦ κ. Bremer δὲν ἐπισημαίνει τὸ διανοητικὸν στοιχεῖον τῆς ἀριστοτελικῆς ἀμαρτίας, ὅπερ εἶναι ἐν προκειμένῳ σπουδαιότατον (Πβ. Μενάνδρου—Συκουτρή, Ἀριστοτέλους, Περὶ Ποιητικῆς, σελ. 104, ὑπόσημ.). Ἰσως θὰ ἐγένετο εἰς τὸ ἐν λόγω σημεῖον πληρέστερος διὰ τῆς προσθήκης μεταξὺ τῶν λέξεων action καὶ committed τῆς φράσεως «due to a γνώμης ἀμάρτημα».

2. Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἡ ἔννοια τῆς ἀριστοτελικῆς ἀμαρτίας ἦτο δυνατόν νὰ καθορισθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ ἐπιτυχέστερον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τραγωδίαν, ἐὰν συνεδυάζετο ὄχι μόνον μετὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἄτης, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην τῆς ὕβρεως, ἥτις φαίνεται ὅτι παίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ὅλην ἀσύστασιν τῶν πραγμάτων» ἐνίαν ἰδίαν ἀττικῶν τραγωδιῶν.

3. Ὁ κ. Bremer δὲν ἐπεσήμανεν ὅσον ἔπρεπε τὸν παράγοντα τῆς ἀγνοίας, ὅστις εἶναι βασικὸν στοιχεῖον τῆς ἀριστοτελικῆς ἀμαρτίας. Δὲν ὑπεγράμμισεν ἐπίσης τὴν διάκρισιν τῆς τοιαύτης ἀγνοίας ἀπὸ τὴν ἀνάλογον ἐκείνην ἀγνοίαν, ἥτις προηγεῖται τῆς ἀναγνωρίσεως, τῆς περιπετείας καὶ τραγι-
τῆς εἰρωνείας.

Περαιόντες τὸ βιβλιοκριτικὸν τοῦτο σημεῖωμα ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Bremer, ἥτις διὰ τὴν ἐμβριθειαν καὶ μεθοδικότητά της ἀποτελεῖ ἀξιόλογον βοήθημα διὰ τὴν προσπέλασιν ἐνὸς τῶν πλέον αἰνιγματικῶν ὄρων τῆς Ἀριστοτελικῆς αἰσθητικῆς.

ΓΕΡ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΤΟΣ

* *

Γ. Σ. ΛΑΓΟΥ, Σίμων Σίνας, Γραφεῖον Δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Βιογραφία ἐθνικῶν εὐεργετῶν, 1. Ἐν Ἀθήναις 1972, σχ. 4, σελ. ιθ' / 433, μετὰ 109 εἰκόνων ἐκτὸς κειμένου καὶ 29 φωτογραφιῶν.

Διὰ τῆς παρουσίας ἐκδόσεως ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βιογραφεῖ τὸν βαρῶνον Σίμωνα Σίναν, τὸν ἰδρυτὴν τοῦ λαμπροτάτου νεοελληνικοῦ μνημείου, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἡ ἰδία στεγάζεται, ὡς πρῶτον τῆς σειρᾶς βιογραφιῶν τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους, ἣν προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ. Τὸ ἔργον ἐξεπόνησεν ὁ γνωστὸς ἱστορικὸς ἐρευνητὴς Γ. Λάιος μετὰ πολλῆς ἐπιτηδειότητος καὶ εὐσυνειδησίας. Ἐδέησε νὰ ἀναζητήσῃ τὰς πληροφορίας του εἰς πολυποικίλους καὶ δυσπροσίτους πηγὰς, εἰς τὰ κρατικὰ καὶ δημοτικὰ ἀρχεῖα καὶ ἄλλα ἰδρύματα τῆς Βιέννης καθὼς καὶ εἰς ἰδιώτας τῆς πόλεως ἐκείνης, εἰς Οὐγγρους ἱστορικοὺς συγγραφεῖς, εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Κοπεγχάγης, εἰς τὰ κρατικὰ ἀρχεῖα τοῦ Βερολίνου, τοῦ Ὀλδερμβούργου, τοῦ Μονάχου, εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Ἑλβετικοῦ Βεβέου, εἰς τὰ ἰδικὰ μας κρατικὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ ἀρχεῖα πολυποικίλων Ἑλληνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἰδρυμάτων καὶ Βιβλιοθηκῶν καὶ Ἀρχαιοφυλακίων καὶ ἰδιωτῶν. Οὕτω ἀνεδίφησεν ὁ συγγραφεὺς 37 ἀρχεῖα, ἐμελέτησε 99 σχετικὰ βιβλία καὶ 57 περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας, ὧν 25 ἑλληνικὰ καὶ 32 ξένα.

Καρπὸς τῆς ἐργῶδους ταύτης ἐρεύνης εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ θαυμασίου τούτου τόμου, δι' οὗ ῥίπτεται φῶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς οικογενείας Σίνα, εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ Οἴκου Σίνα ἐν Βιέννῃ καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Γεωργίου Σίνα, πατρὸς τοῦ Σίμωνος, ὡς ἐνὸς τῶν μεγίστων κτηματιῶν, τραπεζιτῶν καὶ ἐπιχειρηματιῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας. Ἐπίσης ἐξιστορεῖται ἡ δρᾶσις τοῦ Οἴκου Σίνα πρό, κατὰ

και μετα την 'Επανάστασιν τοῦ 1821. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἐξιστορεῖται ἡ δρα-
σις τοῦ Σίμωνος Σίνα μετα τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, αἱ δωρεαὶ του εἰς Αὐ-
στριακὰ καὶ Οὐγγρικὰ Ἰδρύματα καὶ ἐν ἐκτάσει αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἣν οὐδέ-
ποτε ἐγνώρισε, δωρεαὶ καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἐπὶ μακρὸν διαρκέσασα φροντίς του πρὸς
ἀνέγερσιν τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας μετὰ παράθεσιν τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας
ὑπερβαινούσης τὰς 100 ἐπιστολάς μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἐπίσης ἐκτίθεται καὶ
ἡ συνέχισις τοῦ ἔργου ὑπὸ τῆς συζύγου του Ἰφιγενείας, ἥτις ἀπεπεράτωσε τὸ
λαμπρὸν κτίριον. Αἱ παρατιθέμεναι φωτογραφίαι σχεδίων, ἐγγράφων, διπλωμάτων,
ἐπιστολῶν ἐπιτείνουν τὴν ἐκ τῶν κειμένων ἐντύπωσιν. Τῆς ἐξιστορήσεως δίδεται
περίληψις εἰς γερμανικὴν γλῶσσαν εἰς ἕκτασιν ἕξ σελίδων, παρατίθεται δὲ εὐρε-
τήριον ὀνομάτων ἀναλυτικὸν εἰς ἕκτασιν 19 σελίδων. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ὄντως
μνημειῶδες καὶ ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐμφάνισίν του, ἀντά-
ξιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τοῦ λαμπροῦ ἱστορικοῦ συγγραφέως τῆς βιο-
γραφίας ταύτης.

Π. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* * *

Ι. Θ. ΚΑΚΡΙΔΗ, **Μελέτες καὶ ἄρθρα**, τιμητικὴ προσφορὰ γιὰ τὰ ἑβδομηῆντα
χρόνια τοῦ συγγραφέα, Θεσσαλονίκη 1971, σχ. 8, σελ. κ'/297.

Ὁ τόμος περιλαμβάνει δημοσιεύματα τοῦ συγγραφέως ἐγκατεσπαρμένα εἰς
διάφορα περιοδικὰ ἡμέτερα καὶ ξένα ἢ εἰς ἄλλα δημοσιεύματα. Ἡ συλλογὴ των
εἰς ἐνιαῖον τόμον καὶ ἡ ἔκδοσις ἐγένετο ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ φίλων τοῦ συγγρα-
φέως ὡς προσφορὰ τιμῆς ἐπὶ τῇ ἑβδομηκονταετηρίδι τοῦ βίου του. Τὰ δημο-
σιεύματα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γραμματείαν (20), εἰς τὴν Με-
σαιωνικὴν καὶ Νεοελληνικὴν γραμματείαν (4), εἰς τὴν Νεοελληνικὴν γλῶσσαν (4)
καὶ εἰς θέματα ποικίλα (20). Εἰς τὸν τόμον δὲν περιλαμβάνονται αἱ εἰς τὸν Ὅμη-
ρον ἀναφερόμεναι μελέται τοῦ συγγραφέως, ἀτε συγκεντρωμένοι εἰς δύο εἰδικὰ
δημοσιεύματά του. Ἐπακολουθεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ τόμου κατάλογος τῶν αὐτο-
τελῶς δημοσιευμένων ἔργων (29) καὶ τῶν εἰς περιοδικὰς ἐκδόσεις δημοσιευμάτων
του (147) καθὼς καὶ πίναξ προσώπων καὶ πραγμάτων. Προτάσσεται δὲ ἡ *tabula*
gratulatoria τῶν πολυπληθῶν μαθητῶν, φίλων καὶ ἐταίρων ὑπὸ τὸν ἀφιερωτικὸν
τίτλον «Ἰωάννη Θεοφάνους Κακριδῆ ἐπὶ τῇ ἑβδομηκονταετηρίδι». Μετὰ
τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνώνει τὰς εὐχὰς του πρὸς τὸν σοφὸν Ἑλληνοστὴν καὶ ὁ γρά-
φων τὸ παρὸν σημείωμα.

Π. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* * *

W. KIRSCH, **Quilichinus de Spoleto, Historia Alexandri Magni**,
nebst dem Text der Zwickauer Handschrift der Historia de preliis Ale-
xandri Magni - Rezension I 3, Skopje 1971, σσ. I—LXIII καὶ 1—256.

Ἡ *Historia Alexandri Magni* τοῦ Quilichinus de Spoleto εἶναι κατὰ τινὰς
ἔργον ἱστορικόν, κατ' ἄλλους χρονικόν καὶ κατὰ τρίτους ἔπος· ἀλλὰ καὶ ὡς θεο-
λογικὸν - φιλοσοφικὸν ἔργον δύναται ἀκόμη νὰ θεωρηθῇ. Ὅπως δὲποτε ὁμως πολ-
λὰς ἔχει ὁμοιότητας πρὸς τὸ ἔπος. Ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν Neuling καὶ Storost